

कात् सङ्गमात् हृदात् । स्वतिकां रोचनां गम्भान् गु-
ग्युलुञ्चाप्सु निःचिपेत् । या आहृता एकवर्णैश्चर्तुभिः
कलशैर्हृदात् । चर्म्मयानडुहे रक्ते स्थायै भद्रासनं
तथा । सहस्राच्च शतधारमृषिभिः पावनं कृतम् ।
तेन त्वामभिषिञ्चामि पावमान्यः पुनन्तु ते । भगन्ते
वरुणो राजा भग्नं स्त्रीर्यो दृहस्थितिः । भगमिन्द्रस
वायुश्च भग्नं सप्तर्षयो ददुः । यत्ते कैशेषु दौर्भाग्यं
सीमन्ते यज्ञं मूर्द्धनि । लज्जाटे कर्णयोरक्ष्योरापस्त्वह-
म्बन्तु सर्वदा । स्त्रातस्य सार्पयं तैलं स्तु वेणोऽुभरेण
च । जुङ्घयान्मूर्द्धनि कुशान् सव्येन परिमद्द्वा च ।
मित्रसंस्मितश्चैव तथा शालकटङ्गाटौ । कुशाणाङ्गो
राजपुत्रस्येत्यन्ते स्वाहासमन्वितैः । नामभिर्विभूत्यै च
नमस्कारसमन्वितैः । दद्याच्चत्रये स्त्रैर्यो कुशानास्त्रोर्य-
सर्वतः । कृताकांस्तरणु जांश्च पल्लौदनमेव च ।
मत्प्रान् पकांस्तथैवामान् मांसमेतावदेव त । एष
चिन्त्वं सुगन्धव्यं सुराज्ञं त्रिविधामपि । मूलकं पूरिका-
पूर्पांस्तथैरेण्णुकाः स्त्रजः । दद्यन्नं पायसव्यै च गुड-
पिण्डं समोदकम् । एतान् सर्वानुपाहृत्य भूमौ कृत्वा
ततः शिरः । विनायकस्य जननीष्टितिषेचतोऽन्विकाम् ।
दूर्वासर्षपुष्पाणां दत्त्वार्च्यं पूर्णमञ्जलिम् । रूपं देहि
यशो देहि भाग्यं भगवति ! देहि मे । उत्तान् देहि
धनं देहि सर्वान् कामांश्च देहि मे । ततः शुक्रावरधरः
शुक्रगम्भाचुलेपनः । ब्राह्मणान् भोजयेह्याहस्तयुग्मं
गुरोरपि । एवं विनायकं पूज्य यहांश्चैव विधानतः ।
कर्म्मणां फलमान्नोति अथिज्ञाप्नोत्यत्तमाम् । आदित्यस्य
सदा पूजां तिलकं स्वामिनस्तथा । महागणपतेश्चैव
कुर्वन् सिद्धिमवास्तुयात् ।

गणपत्येत् पुं गणभूयिषः पर्वतः । कैलासाचले त्रिकां ।
गणपाठ पुं गणानां स्वरादिगणानां पादोऽत । प्राणि-
न्यादिरचिते स्वरादिगणानां स्वरूपकथने यन्यमेदे ।

गणपाठ पुं गणस्येव पादोऽस्य । प्रमथतुल्यपादयुक्ते
युक्तारोहादित्यादाद्युदात्ततास्य । [शब्दच० ।

गणपीठकं न० गणस्य पीठ इव कायनि कैक । इवक्षसि
गणपुङ्कव पुं गणः पुङ्कव इव उपमिः स० । गणश्चेष्टे नदेश-
मेदे च । इतत्वासिषु ४तदेशन्तपेषु च वक्षव० “कौञ्जिङ्गान्
गणपुङ्कवानय शिवैनायोध्यकान् पार्थिवान्” इह०
स० ४च० ।

गणपूज्य पुं गणो गणेशः प्रमथो वा पूज्योऽत । इदेशमेदे

२तदेशस्याजनेषु इतन्त्रै पेषु च वक्षव० “गणपृज्यस्वलित-
त्रतश्वरपुलिन्दार्थपरिहीना:” इह० सं० १६च० ।

गणपूर्या पुं गणानां यामादिस्थलीकार्ना पूर्वः प्रधानम् ।

यामगणाम् “अपरिज्ञातपूर्वांश्च गणपूर्वांश्च भारतः”

भा० आ० २३च० आज्ञानहृकथने । “गणपूर्वा यामगणः”

नीलक० । गणसुख्यादयोऽत्यत । “रविजेन सिते वि-

जिते गणसुख्याः शश्वजीविनः चत्रम्” इह० स० १७च० ।

गणभृत् पुं गणानां प्रमथादीनां भर्त्ता । १महादेवे ।

“इङ्गारण्यमूष्य भजते गणभृतुर्क्षां” किरा० । गण-

स्वामिप्रभृतयोऽत्यत । २गणेषु इस्मृहस्यामिनि त्रिं ।

गणयज्ञ पुं गणस्य भात्तां सखीनां वा समूहस्य कर्त्तव्यः

यज्ञः । मरुत्सोमारुष्ये भावृतस्त्रिवर्गकर्त्तव्ये यज्ञमेदे ।

“वैश्यस्त्रोमदक्षिणालिङ्गो मरुत्सोमे गणयज्ञो भा-

त्ताणां सखीनां वा” कात्या० अ० २१।१।१२ । “सत्र-

गणयज्ञे सहत्वशब्दात्” कात्या० २५।१।२६ । “एतच्च सत्रे

भवति गणयज्ञे च “तेन सह यजेरच्छिति” सहत्वश-

ब्दात्” कर्कीः “तयोरनेकयज्ञसामान्यान्यत्वं” सं० आ० ।

गणयाग पुं गजोहेशेन शान्त्यर्थं यागः । गणेषोहेशेन
कर्त्तव्ये गणपतिकल्पोते तत्स्त्रनपनादौ “विजयस्त्रान्य-

ह्यज्ञगणयागामिलिङ्गेत्यादि” इह० स० ०२च० ।

गणरत्न न० गणाः स्वरादयः रत्नानीव बत । पाणिन्युक्तं

स्वरादिगणानाम् स्त्रोक्तेर्निर्बन्धनपूर्वकं तदर्थकथनरूपे

यन्यवेदे । तस्य व्याख्या गणरत्नमहोदधिः ।

गणराज्य न० इ० स० १४ उक्ते दक्षिणस्त्रात्मके देशमेदे

“गणराज्यकणवेङ्गुरेत्यादि तदाक्यं कूर्मविभागशब्दे

२४६८ पृ० उक्तम् ।

गणरात्र न० गणानां रात्रीणां समाहारः गणशब्दस्य

संख्यावच्चात् द्विषु० ष्वच्चमा० । रात्रिष्टन्ते ।

गणरूप पुं गणा बह्नि रूपाण्युक्तं । १वर्कष्टच्चे अमरः ।

संज्ञायां कन् । गणरूपक राजाकै राजनिं ।

गणरूपिन् पुं गणा बह्नि रूपाण्यि सन्त्यस्य इनि । शे-

ताकै रत्नमा० ।

गणवत् त्रिं गणोऽस्त्रस्य भत्प्रभस्य वः । १गणयुते “गण-

वती याज्ञानुवाक्ये भवतः” तैत्ति० २।३।३।५ । स्त्रियां

डोप् । सा च २दिवोदासमातरि त्रिकां ।

गणशस् अव्य० गण+त्रीपृष्ठाष्टृत्यौ कारकादैश्च । गणान्

गणान् कृत्वा इत्याद्यर्थं । “स विश्वस्त्रजत यान्येताति

देवजातानि गणश काख्यायने वसने रुद्रा आदित्या